

Var vid gott mod

***"Var modiga, så skall han stärka ert hjärta, alla ni som hoppas på Herren."
Psalm 31:24***

Skrifterna uppmuntrar Herrens folk att vara fulla av tro, hopp, förtröstan och tillit. När vi blickar ut i världen ser vi särskilda skäl till varför det borde vara så. Majoriteten av människorna i världen är fulla av rädsla, oro, misstro och bekymmer. Av denna anledning lyckas de inte få ut det bästa av livets möjligheter. De ser syndens fallgropar och problem i många olika riktningar, och därför har de anledning att vara misstroga, att vara rädda.

Sanna kristna har emellertid kommit in i en speciell relation med Gud, och han med dem. Han har försäkrat dem om att han kommer att övervaka deras angelägenheter, vilket inte skulle ha varit deras erfarenhet om de inte hade kommit i relation med honom. De skall därför hoppas på och lita till honom. De ska ta hänsyn till det han har sagt och vara modiga i tanken att alla deras erfarenheter står under hans överinseende. 2 Korintierbrevet 4:15-17

Guds folk har tagit steget ut från världen och anslutit sig till Herren Jesu Kristi standard - standarden för rättfärdighet, sanning, helighet och motstånd mot synd. De kommer att angripas av mäktiga fiender. Mot dem kommer Satan själv att ställa sig, och han kommer att försöka motarbeta dem, på samma sätt som han har motarbetat alla Guds planer. Han kan inte angripa Herren direkt, men han kan angripa hans plan och dem som tror på honom. Det var Satan som anstiftade upploppen, tumulterna och förföljelserna på Jesu och apostlarnas tid, och som sedan dess har förtryckt Herrens folk. 2 Kor 2:11; 11:14; 2 Tess 2:7-10; 1 Petr 5:8,9

Satan har inte gjort dessa saker med sin egen personliga touch, utan genom sina vilseledda tjänare. (2 Tessalonikerbrevet 2:11). Han har alltid varit emot rättfärdighet och alla dem som älskar rättfärdighet. Därför måste kristna ha stort mod, för om de låter motståndaren slå ner deras mod, kan han snart sätta dem ur strid helt och hållet. En soldat som drar sig tillbaka och har tappat modet är inte till någon större nytta i striden. I stället för att tappa modet skall vi överlämna våra jordiska intressen till vår Fader och lita på att han i detta liv kommer att vägleda oss och att han kommer att övervinna allt till det godas fördel för dem som är "kallade enligt hans föresats". Romarbrevet 8:28

Förutom motståndaren har vi den allmänna världsandan emot oss. Världen kommer ofta att betrakta oss som dumma som tror att vi har någon speciell gudomlig övervakning. En sådan ande kan tyst säga till oss: "Gud har skapat alla världar, de tusentals änglarna och allt i universum. Tror du att han har något särskilt intresse för dig? Om det finns en Gud, så är han så stor och vi så små att han inte kan ta någon notis om oss." På så sätt kan vår tro bli nedslagen. Då gäller det att ha gott mod och hoppas på Herren. Som Paulus uttrycker det: "Nu har vi inte tagit emot världens ande, utan den ande som är från Gud." 1 Korintierbrevet 2:12

Dessutom har vi vårt eget fallna kött. Var och en av oss har i oss själva, i vår egen kropp, en mycket fruktansvärd motståndare. (Romarbrevet 7:18,25). Skrifterna säger att när vi gav oss själva till Herren och han gav oss sin Helige Ande, började vi en förvandlingsprocess och blev embryon till nya varelser "i Kristus". (Romarbrevet 12:1,2; 2 Korintierbrevet 5:17). Detta embryo till en ny skapelse, det nya sinnet, den nya viljan och karaktären, utvecklas i våra dödliga kroppar fram till uppståndelsen, eller den andliga födelsen, då vi övergår från det jordiska till det himmelska tillståndet. "Den [den nya varelsen] sås i förgängelse; den uppväcks i oförgänglighet: Den har blivit sådd i

vanära, men uppväckts i härlighet; den har blivit sådd i svaghet, men uppväckts i kraft; den har blivit sådd i en naturlig kropp, men uppväckts i en andlig kropp." 1 Korintierbrevet 15:42-44

Men medan vi är i köttet har vi ändå alla dess fallna tendenser att kämpa mot. Samtidigt har vi som nya varelser tagit avstånd från dessa - vi har vänt ryggen åt synden (Rom 6:1,2,11,12). Vi har bytt ut de jordiska intressena och förhoppningarna mot de himmelska intressena och förhoppningarna. Genom våra dagliga upplevelser prövar Herren oss. Vi måste ständigt vara vaksamma på att övervinna köttet. Det krävs en hel del mod för att bekämpa dess tendenser till synd. Det krävs ännu mer mod för att vi, samtidigt som vi ständigt kämpar mot vårt kötts svagheter och bräcklighet och besegrar det till fullo, dessutom skall ägna oss åt uppoftning och tjänst för Herren. Allt detta kräver mycket mod, och vi är inte tillräckliga i oss själva. 2 Korintierbrevet 3:5; Filipperbrevet 3:3

Vi uppmanas att sätta vår tillit till Herren och försäkras om att vi "kan göra allt genom Kristus som stärker" oss. (Filipperbrevet 4:13). Hans kraft är den enda som är tillräcklig för oss. Det kommer att krävas allt vårt mod, all vår tro och allt vårt hopp - varje användbart element som vi kan sätta in i kampen - för att åstadkomma den slutliga segern. Men Herren ger oss tillräckligt med nåd så att vi kan bli

övertvinnare. (2 Korinthierbrevet 12:9; Hebreerbrevet 4:16). Detta betyder inte att någon av oss kommer att leva ett perfekt liv eller att vi alltid kommer att visa gott mod. Vi kanske misslyckas då och då, men vår kärleksfulle himmelske Fader leder oss vidare och vi kommer att lära oss värdefulla läxor av våra felsteg.

Olika typer av mod

En del, som har en starkare tro och ett starkare hopp, och som har sitt sinne helt inriktat på Herren, har gått framåt med mod. Detta är "gott mod" i den bemärkelsen att det är starkt mod, riktigt mod. Vi kan associera till vår text med tanken att vårt "hopp i Herren" skall backas upp och göras starkt av ett gott mod, ett rätt slags mod, ett gudfruktigt mod.

Det finns också ett mod som är sprunget ur stolthet, som skulle säga: "Backa inte. Låt inte någon komma före dig." I strid kan soldater tävla med varandra och ha en önskan att göra något särskilt iögonfallande, som kommer att ge applåder från deras ledare eller medsoldater. De behöver något som inspirerar dem - kanske en önskan om berömmelse -- för att få mod att riskera att förlora sina egna liv eller att ta andra människors liv. Detta är den sortens mod som till synes kommer att hjälpa dem att vinna segern i sin

strid, även om det är ett ovärdigt motiv för att inspirera till mod.

Men ett mod som bygger på rätt principer, på tro och förtröstan på Herren, är inte något som man skryter med, utan ett mod som är ädelt och behagar Gud. Det har sin källa i en insikt om vad Gud lovade, att han vakar och önskar att vi ska vara medarvingar med hans Son i hans rike. (Romarbrevet 8:17; Uppenbarelseboken 3:21). Han prövar oss grundligt för att se om vi kommer att visa oss trogna. Detta mod måste alltid vara att göra saker och ting på rätt sätt - Herrens sätt.

Uppmaningen gäller i alla situationer

Denna uppmaning till rätt mod gäller oss i alla livets aspekter, oavsett om vi befinner oss i den ena eller andra situationen. Det skulle gälla någon som har ett visst mått av makt och inflytande - att en sådan person skulle vara tillräckligt modig för att göra det rätta - det som uppfattas som Herrens vilja. Ett sådant mod skulle säga till oss: "Gör din plikt, vad som än är Herrens vilja för dig. Sätt ditt hopp till Herren, även om dina motiv ofta kommer att missförstås." Vi bör ha det goda modet att stå upp för det som är rätt, oavsett om vår belöning är i detta liv eller i det liv som kommer att komma. Vi minns Herrens ord till Josua i början av hans tid som ledare

för Israel: "Var stark och mycket modig. Var noga med att lyda hela lagen, ... vänd dig inte från den till höger eller vänster." Josua 1:7

Uppmaningen att vara modig gäller också för en kristen affärsman. Världsliga vänner kan säga: "Du kommer att misslyckas med ditt företag. Du kan inte göra reklam för ditt företag. Om du säger sanningen kommer folk inte att anlita dig, utan de kommer att gå till ett ställe där de får höra en massa lögnar." Om den kristne följer ett sådant råd, kan han eller hon kanske göra större affärer, men kommer att misslyckas med det viktigaste i livet - att utveckla och praktisera en rättfärdig karaktär.

Detsamma gäller för alla Herrens invigda, oavsett situation eller plats i livet. Var och en skall förespråka rätta principer och inte vara blyg eller rädd för att uttrycka den kristna karaktären i ord och handling. (Johannes 3:21; Jakob 1:22,25). När en princip står på spel bör vi ta ställning och säga: "Min tanke är sådan och sådan, och jag är tvungen att vidhålla min ståndpunkt. Jag kommer att nöja mig med att göra det som jag anser vara min plikt, utan att vilja tvinga andra, men jag kommer att vara trogen de principer som jag har kommit att tro på." På så sätt vet även de som tänker annorlunda att den som talar till dem har en övertygelse, och att det var modigt av honom

att uttrycka den på ett ärligt och uppriktigt sätt.
Romarbrevet 12:17

Mod i proportion till tro

Det finns prövningar och svårigheter i livet för alla som följer Kristus i fotspåren. Rätt sorts mod får tillfälle att visa sig hos var och en av Guds barn. Det är detta slags mod som Herren söker efter, och det är sådant som måste finnas hos dem som övervinner. Det är endast dessa som kommer att få en plats i himmelriket. Därför är lärdomen i vår text följande: Var modiga, ty det är på detta sätt vi visar vår tro på Herren. De som hoppas på honom och är lojala mot honom kommer att vara modiga i proportion till sin lojalitet och sin tro. Matteus 9:29

Detta slags mod kommer att stå oss bi under alla omständigheter. När vår Herre vid ett tillfälle talade till sina lärjungar sade han: "Ni kommer att släpas inför ståthållare och kungar för min skull. ... Var inte oroliga för hur ni skall tala eller vad ni skall säga, ty vad ni skall säga skall ges er i den stunden". (Matteus 10:18,19). Här verkar tanken vara: "Var inte orolig om du kommer att ställas inför myndighetspersoner." Herrens folk kommer, oavsett vilka omständigheter som kan uppstå, att ha en sådan tro och tillit till Gud att de kommer att uppträda modigt och förlita sig på gudomlig kraft i livets alla upplevelser.

Det sätt på vilket Gud ger oss ord och visdom kan variera beroende på omständigheterna. Det kan vara genom förslag från någon annan, kanske genom att höra någon annans erfarenhet, eller så kan det vara så att vi kommer att tänka på en text i Skriften som skulle vara till särskild hjälp. Tanken är att vi helt och fullt förlitar oss på Herren och att vi inte ska vara rädda. Hebreerbrevet 13:6

Herren riktade de ord som citeras ovan till sina lärjungar - olärda människor. Att de skulle ställas inför "ståthållare och kungar" skulle naturligtvis göra dem mycket oroliga. Vad skulle de säga? Hur skulle de kunna svara dessa män - dessa stora, lärda män? Lärjungarna var mycket ödmjuka och de insåg sin okunnighet, men Herren vägledde dem. Utbildningen var mycket mindre allmän då jämfört med idag. Idag är praktiskt taget alla utbildade i någon utsträckning. Ändå skulle Herrens försäkran fortfarande gälla för oss nu, precis som den gjorde för hans lärjungar.

Om vi befinner oss i trångmål eller svårigheter, skall vi komma ihåg att Skriften försäkrar oss: "Herrens ängel slår läger kring dem som fruktar [vördar] honom och räddar dem." (Psaltaren 34:7). Denna tanke borde göra oss lugna och samlade i våra sinnen och göra det möjligt för oss att uppträda modigt, eftersom vi vet att vi står i nära relation till

honom. På så sätt kan vi ha fullt förtroende för Herren. Dessutom kommer vi att inse att vi inte är tillräckligt kloka för att fullt ut förstå vad Guds avsikter med oss kan vara i varje enskild erfarenhet. Vi vet därför inte hur Herren kan komma att bestämma i den ena eller andra frågan.

"Tron kan fast lita på Honom"

De första lärjungarna funderade när de tänkte på de saker som Jesus hade förutsagt för sig själv. Med tillförsikt hade Petrus sagt till honom: "Du är Kristus, den levande Gudens Son!" (Matteus 16:16). De måste ha tänkt: Hur skulle Gud kunna tillåta att något ont händer honom? Lärjungarna drog slutsatsen att det han hade sagt bara måste vara talesätt, som när han sade till dem att de måste äta hans kött och dricka hans blod. (Johannes 6:53-56). Så när han nu sade: "Människosonen skall ... korsfästas", trodde de att det var ett av hans märkliga ord som de inte kunde förstå. Matteus 26:2

Därför blev lärjungarna mycket upprörda, förvånade och häpnade när Jesus arresterades och fördes inför det judiska rådets församling, och i stället för att använda sin makt och sin vältalighet teg han och lät sig motsägas och smädas. Sedan fördes deras Mästare inför Pilatus. Nu, tänkte lärjungarna, kommer Jesus sannerligen inte att tveka inför den

romerske ståthållaren! Därav lärjungarnas förvåning och förvåning igen när saker och ting visade sig vara så motsatta vad de hade förväntat sig. Men en sådan utveckling från vår Herres sida var nödvändig i vår himmelske Faders plan, inte bara för Jesus, så att han kunde lida och sedan gå in i sin härlighet, utan också för världen, eftersom priset för återlösningen, ett fullkomligt människoliv, måste tillhandahållas som en "lösen för alla". 1 Timoteus 2:5,6; 1 Korinthisarna 15:22; Romarna 5:18

Om det i Guds visdom är bäst att på något sätt krossa oss och göra oss till åtlöje, såsom skedde med vår Mästare, skall vi vara vid gott mod. Han kommer att stärka våra hjärtan, därför att vi litar på honom och förtröstar på att han kan styra våra upplevelser. Vi vet att han är för vis för att ta miste, och att det måste finnas ett motiv, en orsak till tillståndet, vad det än må vara. Vi vet med säkerhet att de heliga är värdefulla i Herrens ögon och att de är unikt omhuldade. Psaltaren 17:8

Vad som än händer i en fråga som berör oss, skall vi acceptera att det kommer från Herren, oavsett om vi kan urskilja orsaken till det eller inte. Vi ska ha tro och hopp, även om vägen är svår och även om saker och ting kan tyckas vara raka motsatsen till vad vi förväntade oss. "Vänta på Herren, var frimodig, så

skall han stärka ditt hjärta, vänta på Herren, säger jag." Psaltaren 27:14